

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 925 ff., Udvalgets Betænkning i Til-læg B., Sp. 1647 ff.)

Uden for de i Betænkningen opførte Ændringsforslag var intet saadant stillet.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Som jeg allerede gjorde opmærksom paa, den Gang det foreliggende Lovforslag var til første Behandling, var det saaledes, at, inden vi fik Loven af 1888 om Underholdsbidrag til uægte Børn, var det i Loven omhandlede Forhold et, som aldeles ikke berørte Kommunerne. Det var et Forhold, som kun vedkom Faderen til det uægte Barn og Moderen, for saa vidt som Politiets Mellemløst kun blev nødvendig for at faa Bidraget inddrevet hos Faderen, og det var først ved Loven af 1888, at dette Spørgsmaal i det hele fik noget med Kommunerne at gøre eller rettere, at Kommunerne gennem Kommunalbestyrelserne fik noget med den Sag at gøre. Det ny, som kom ind ved Loven af 1888, var egentlig to Ting. Det var for det første det, at naar blot Manden af en eller anden Grund ikke kunde eller vilde betale, og der ingen Raad var for at faa Bidraget hos ham, saa skulde Faderens Forsørgelseskommune betale det Bidrag, som Moderen eller den, der udøver Forældremyndigheden over Barnet, ikke kunde faa hos ham. Det er, synes jeg, en Sag, som er selvindlysende, og det ligger i Sagens Natur, at dette er billigt og retfærdigt. Det andet ny, som er kommet ind ved Loven af 1888, var, at Moderen fik Ret til at faa Bidraget udbetalt forskudsvis, som vi have kaldt det med et kort Udtryk, fik Ret til at faa det Bidrag, som Faderen ikke havde betalt, udbetalt af Kommunekassen, indtil det viste sig, om Faderen kunde betale det, eller hvis han ikke kunde det, indtil det lod sig gøre at faa det fra Forsørgelseskommunen.

Medens der intet er at sige til den første Bestemmelse, det, at Faderens Forsørgelseskommune skal træde til med et Bidrag, som altsaa bliver Fattighjælp for Faderen, naar han ikke kan betale, saa kan der siges meget mod det, at Moderen skal have Bidraget udbetalt, allerede inden de Midler ere bragte i Anvendelse, som Lovgivningen hjemler med Hensyn til Inddrivelsen af Bidrag hos Faderen. Jeg

tager ikke fejl, naar jeg siger, at det, at man gav Moderen denne Ret til at faa Bidrag udbetalt forskudsvis, var ene og alene dikteret af Humanitetshensyn lige over for Moderen og for saa vidt ogsaa lige over for Barnet, som i mange Tilfælde vilde komme til at lide under, at det varede for længe, inden Moderen fik Bidraget. Men det er paa den anden Side givet, at det navnlig er denne sidste Bestemmelse, at Moderen har Ret til at faa Underholdsbidraget udbetalt forskudsvis, som har voldet, at den Lov, vi fik i 1888 med den deri skete Forandring af 1892 har givet Kommuneraadene et saa overordentlig stort Arbejde, et Arbejde, som er blevet større og større, for det første, fordi det desværre er saa, at der er flere og flere uægte Børn, men for det andet, fordi jeg ogsaa kan sige, at det desværre er saaledes, at trods de store Lønninger, der nu udbetales til Karlene — det er dem, vi maa holde os til — er det alligevel blevet saaledes, at det er sjældnere og sjældnere, at Faderen betaler Underholdsbidrag. Jeg skal ikke komme ind paa nogen Diskussion om, hvad Anledningen har været til, at det er saaledes, jeg nævner det kun som det rene Faktum.

Den ene Side af Sagen, det store Arbejde, som den forskudsvis Udbetaling har foranlediget for Kommuneraadene, søgte Lovforslaget at indskrænke derigennem, at den forskudsvis Udbetaling begrænsedes til kun at gælde ganske faa Tilfælde eller i alt Fald kun de Tilfælde, hvor det ved en foretagen Udpantningsforretning havde vist sig, at der virkelig var noget at gøre Udpantning i. Der vilde der nemlig hengaa en Tid, inden de Genstande, som der skulde gøres Udpantning i, kunde blive realiserede, og i saa Fald var det nødvendigt — navnlig ogsaa under Hensyn til, at vi i Forvejen havde disse Bestemmelser om den forskudsvis Udbetaling — at Moderens eller Faderens Opholdskommune betalte forskudsvis. Ellers havde Forslagsstillerne, hvortil jeg jo hører, foreslaaet, at Faderens Forsørgelseskommune i alle andre Tilfælde straks skulde træde til med Betaling af Bidraget. De Ændringsforslag, som nu foreligge fra Udvalget, gaa videre i den Retning, for saa vidt som de helt fritage Kommunen for at yde Bidrag til Moderen forskudsvis. Udvalget har været baade klar over og enigt om, at skulde der virkelig gøres noget for at fritage Kommuneraadene for det store Arbejde, som følger med de forskudsvis Udbetalinger, og for de mange Forsørgelsessager, der frem-